

1

KINĒTISKĀ MAKSĻA OPARTS

1) Binārās
Struktūras
(1952) - Pārvē-
rtības efekti
no melni-baltā
ritma uz caur-
spīdīga pamata

Vasarely 2) kinētiskā māksla
darbā pasniegta instrumentāli,
bet tai nav par savu centru
jāizstrādāj gleznu vai objektu
ar visu kustību → kustības
ilūzija un laika ritms.

Orellenaja manifeste (55.g.)
vairākos rakstos:

|| "Ekranu ir vieta, kas
pielauj kustību un caur
to kust ar savu telpu." ||

Josef Albers - divi daudādi
kompozīcijas principi optiski-
kinētiskajā jomā.

Paralēli izmanto glezniecības
strukturām un grafiskām elemen-
tām un krāsas kompozīciju,
afas savienojot.

GASMA UN
KUSTĪBA,
VIDESMAKSĻA UN
AKCIJAS

ETROPĀ

Vasarely,
Soto Agam,
Gruz-Diez,
Bridget Riley,
und der GRAV

ZIEMEĻAMERIKĀ

Albers, Anuskenicz,
Stanczak,
Tadasky,
grupe ANONIMA.

2) Jesús Raphael Soto un

Yaacov Agam mākslas
konceptu jēdzina 3. dimensijas ū-
saitīšanā reljefo glezniecībā,
kas eksperimentāli izraisa
ilūzijas un kustības efektus.
• tauts un izvotā sajāta.

Bridget Riley (26. g.)

Izprovocē sevī intensīvu optisko
vīdāri. Tādas ģeometriskas
vienības kā kvadrāti, trijstūri,
vai vienkārši līnijas progresīvi nenū-
lēti, tā ka tie nerada sajūti.
Izraisa ilūzijas, mirstinoce
pērlotoja ritmija parabolu
līniju rāsteru. Optiskās spaz-
mas, kas izraisa no šādas
mākslinieciskās iestātes, bet
izraisa vēlā sajūti ar
enerģijas tematiku.

0000 grupas Zero
un Parisi Group de Recher-
che d'Art Visuel.

OPARTA PRIEKŠMETĒSI

- impresionisti
(kristu vijas,
phantāzmas
neolimpiskums)
- suprematizms
S. H. P. - Bauhaus
- DADA,
- realizms
(Marsel Duchamp)
(Picabia)

3. Botoks in mākslas darbu nematerialiskums caur gaismu un kustības savienojumu, kā arī no tām izrietotā uztveres spēju valodā, kas izriet no metafizisku krāsu radīšanas, piem. monohroms galtais un atšķirīgām vītnām un priekšmetiem.

Frank Stella - opozīcija pret ģeometrisku (oparāto) tēriņu. Atšķiršanās no simetrijas. Viņš darīja neregulārus formātus, kam vajadzēja atbilst tās "īstas" - "reālas" formas, kas radītas konstruētas no ģeometriskiem elementiem.

Viņš postulē mākslas autpoziciju.

Europa: Delaney Mon-
drian, Herr, Max Gall. Viņu darbu opartu pielikts kā

4. Ambiguitāt? un idēija, kur konsekventā sistematiskā fiziskā un matemātiskā krāsu pārceltā estētiskās krāsu funkcionālā relācijā.

Jā minēta priekšgājēja bija Angel Duarte un viņa grupa "Equipe 57" ar "hiperboliskajām paraboloidiem" no dinamiskā gaismas figurām. Viņi paplašināja savu darbu ar telpu sadalījumu darbu, kas iedziņā ritmiskā remonšāžā Giulio Viviani, Luis Pomarello, Harro De Bourg un Herberta Böhm kromoplastikārijā reljefā atbilstoši opartam un tekstūras un uzbūvētas kā profeta realitātes.

5. 2. MAŠĪNAS

Juātas dimenārijas īpatnības
kā optiskās efektas ^{namat} un notis
irreālā telpā. Skatītāja šķērslīnijas
procesā ir nepieciešama
konsekvencei izvērtēt reālās
kultūras mākslas objektus var-
jānos.

Šo objektu vērtības priekšēji
ir mākslas un mošļi.
Pirmo eksperimenti, kurus
tīši iedrošās māksliniecības, attē-
cāmā uz 20. gs. sākumu, kad
modernā mākslas ietekmēja
visu mākslu - mākslas darbu
climātā ir izveidoti šķērslīnijas un šķēr-
slīnijas "mākslas estētikā".
Futurisma glezniecības apoteo-
zē, un gaubaus tīcēs pēc
kompromisa starp estētiku un
mākslas tehniku. Šķērslīnijas

6. mākslas klimāta mākslīcām
vajadzēja rīkot mākslas sāk-
mā profesiju, konkrētu
mērķu objektus un mošļu nori-
mē, tācu profesiju climātā
un konstruktivismā.

Marcel Duchamp -
kultūras "Ready-made - objekti"
1913. attiecīgos uz kinētiku.

Stan Ray - dedaistiskais
mošļis (1923.) - slavenais Raso-
nāšanas objekts.

Vladimirs Tatlins - 1919.
Monumenti III interacionālā.

Nikolajs Puskins par
mošļi " "

Naums Gabo ar savām
vērtībām solumiem (filpumiem)
ši darbi ir teorētiskās darbi
rezultāts ar reālas kultūras

7. Kustīsa Izveides nosaukumiem.
Tas pausti "Reolītiskais
manifests".

A. Peussers: "Mēs novadam tēv-
tēģadīgas, ofītes māstas klū-
das, kas tās glāstīgas re-
glāstīgas, vārdi elementāri
stāstus ritu. Mēs tēvām
glāstīgas jaunus elementus, kē-
tēnot vīmus, kē pamatformas
mītu vārdi laika vārdi"

Gabos teoriju pāņēma Laszlo
Koholy-Nagy un otrs vārdi
Tēvīnāja tēv.

Alfred Kemeny - dinamiski-
konstruktīvā spēka sistēmas ma-
nifests parādījās 22.9. ar vārdi
"Der Sturm". Vēl konstruktīvitas
kōsmē tēvās aktivizāciju caur
dinam.-konstr. spēka sistēmu,
t. i. caur spē enerģijas konstruk-
ciju, kas vārdi ar otri fiksēti.

8. Tēvīnā spēka sistēmas
atvoda.

Koholy Nagy un Kemeny
ir pāņēma māstīgas, kas tēvās
vārdi vārdi par kvalitāta
vārdīgas māstīgas procesā tēv
vārdi modernā kōsmē.

pirmais →

• Vīn grībeja vārdi māstīgas
darbu, kas vārdi tēv kōsmē
un reģistru tēv vārdi mēis
atkāufi no mehāniskās un tēv-
kā motovārdīgas. Koholy Nagy
dēv vārdi vārdīgas novērtēt par

augstu vārdi kōsmē un gaitmu
vēl. novārdi. Autri pēdārdīgas,
• Vīvārdi vārdīgas institūts
Jaunais Bauhaus/Cikofē,
sadarbīgas ar György Kepes
kā ar tēvīnārdīgas grāmatas
"Kustības vārdi" - 47.

Idejas pāņēma

Nikolā Schöffer 1948.9.
vārdi pāņēma pāņēma glāstīgas

9. Teigas. Velocitāis mērīti:
mikrolaika izmantošana, flu-
gaismas efekta radīšana, vēr-
tēlīgas pētīšanas, vides mācī-
las realizācija.

Spatiodinamika → mērīšanas
vairāki par konstrukciju un dinā-
miku. Telpas izstrādes mācī-
las daļa.

Lumīnodinamika → līnijas
vai telpas daļas izmantošana,
pēc kā, vai ar, un ~~ar~~
attēta - vairo plānotus un
dinamiskus elementus, irācīnus
vai neskaidrus ar līniju
sīkumu kustību / tēta d. v. n. a.
tāt optimālo ielāji.

Viņš apraksta telpas, gar-
mas un laika materialitāti / - usl.

Ar 1960. g. attēta
Chromodynamik ir cīņā veidota
ar 2 izvēlētājiem virzienam.

Chrom-ik - laika elements
caur spatiodinamiku kustību
Telpā un caur lumīnodi-

10. mixas gaismas kustību un
daļa iromas.

Projekta integrācija vides
funkciju struktūrā spēlē dozēdu
lomu. 1961. g. nodar formā / pēlā-
dini, 54 m. augst. un savas
aprēķines parometru skaitē,
temperatūra, gaisa mitrums,
gaismas reakcija un caur to
kompleksu funkcionālo sistēmu
radīja jaunu vides reāli-
tātes.

Ar Gerhards von Graevenitz
palīdzības konstruktīvo līdzību.
Būvniecība ir Nouvelle Tendance,
kas to atšķir no konstruktīvistu.
Uzrosta ir kontrolēta ar
Haliņu - jaunās metāla palīdzību.

Ar 2 vairo savinojuma
momentu pastāv kopējais pre-
sijas podarā daļu nodēktu
fenomēnu
• Programmu izstrāde
• Pēlītes spēle māksles veidošanā

11. Vēlāk viņš mēģināja gadījumus - reja-
fiju varas 15 kustības iekšējie
paredzamus ju lētot, kur program-
meja elementu rotāciju un reja-
aizpildītu strūmu.

Gyula Kosice pāvērt elek-
tronisko kustību kichaultrajās.

• Lēto flexiglas, ar nūru palīdzību
vīnas efektu galvenā posmā ir
transparence un kustība.

Īdens, neko gaisma.
Gald. mēris: formu maiņas attēlošana,
ar īdens kustības mākslām
reflexos un gaismas laisām.

Jūlijs TAKIS izmēģina re-
rešoto magnetisko spēku.

Koncepts: "Galvenais mērķis kon-
kretizēt, ca mehāniskās un
vibrācijas spēks pārvalde pa-
sauli un nodrošināt un redzami
ar kustības palīdzību."

Teleskulptūras, teleglomerāte,
telemagnētisms.

12. Ķina dēvētais amerik. WEN

YING TSAN romāto moderno
tehnoloģiju. 65.g. - "Kinētiskais mēris",
67. - "Kinētiskās skulptūras. -> sēt
aug ritms. Cilvēka kustība lēdz
otra līdzaizjās virzās. -> analoģijas
ar saules fizikām.

Līdzās motoriskās kustības
kinētikas konstruktīvajām tradī-
cijām pastāv mākslu mācīta
dadaistis daiļrādījumos.

JEAN TINGULEY

dadaizms pēc un ar humors, kas
īpašās paradoxos un frīvs
anarhiskā - anti autoritātes
doves un pretos, pēc kam viņš caur
dufultkasturū izpaidojis mākslu
furmijas:

1) funkcionalitāte izmantotānes procesā
2) Totāle refunkcionalitāte pēc lētotaņ
kā ar darbība -> mākslu humanitācija
meklējumi: šo humora sajūtu pārne-
šana uz skatītāju.

(poētiskā, humoristiskā mākslā)

(15) var runāt jau kopš 1914/15.g.

Ulad. Tatlin - viņš veidojis
izstrādājis reliefus, it sevišķi telpas
tēlojuma, puzelju. Tā kā bezcēlo
reljefi, kas mūsdienās no telpas telpas,
līdz pat tā dāvē palikušas unru-
sijas mākslās, jo tās iedzīstas un
joni lidojot.

Aleksandrs Rodčenko nos-
aukums nodzīvējis, Tatline
draugs, ievēlta tālruni un materiālo expo-
zimentus, kur viņš lieto vienkāršus materiālus
darbā materiālu un tēlojumu.
Drošs ar sēnās derīgus ar gaismas
efektu.

20.g. darījis vienā no mākslās,
kas reljefi no modelī vērtību expo-
zimentu.

No dadaistu puses MAN RAY
radījis spirālveidus lampas
aģāžu (1920), ar as mēģinājis
nosaukt efektu.

32.g. Parīzes galerijā Vjānā
Julē Levy Mijona radījis mo-
deli ar mēģinājis motoru. Vēlāk
ar gaismas un tēlojumu.

(16) jaunās mākslas tendences, ar pi-
Mondriāna, ar Arp un Hiro,
viņu dadaistiska un irrealis stex-
me. No sēnā avotom ar Brachro
sē mēģinājis estelisku - humora
veidus.

Jean Paul Sartre par Calder.

Principāli viņš nevēl, un es nevēl
nevienu mākslu, kur Calder būtu
māksla maldinoša kā sē. Skulptūra
pēc tās veidus, glezniecība - telpas, di-
zains un gaismas. Calder nepēdē,
un sapņotā vīro, ar mēģinājis un for-
mē to. Viņa mēģinājis eksistēt vīro un
tas ir vīro, tā ir eksistēt."

Viņš ar apraisti jaunās vīro-
si - definējam vīro, veidus, veidus
"Ar viņu vīro, tā veidus Calder,
bet gandrīz tīnā reparatam un
tīnā māksla un anordus inreētā
Tā ir lidojis vīro akadēmijā, Teh-
niskā, gandrīz matemātiskā konfi-
nācija, un tēlojumu simbolu dāvē,
es sagatījis sēnā kopu, es pēdē-
si imitē sēnā tauru lidojumu

17. Henri Gabriel (Belg.) - opti-
kasioni moštje no lafi pulita
alumnija, kuru idarže notelpas, kust-
fas, gairmas un to jūdžintat utvere,
iruit, litam an indėvės šėds veido
vėdit lėti originalu tursia telpa, lėsi-
ju, kas vėtsija šit eioia.

Lėduan juu stovėm un ūkė-
lom moštėm → citas aktivitėtės,
kas opėrė an aleatoritėm dafas
spėm un tėdėl šėm juu kėlėitėjė
mėkėlėi.

Šis aktivitėtės, kas šėi šija pėrtifa
a dafas elementėm - vėden, gaita, upi,
u.c. spėm vėdėl an 1940.š. Pėlė-
tamėn, kas šėdėlė a unun:
JVES KLEIN, BERNHARD AUBERTIN, OTTO
PIENE, MARTA PAN, HANS HAACKE.

gaita → PIENE, STEVENS, HAACKE...
Kėm tū procėi autodėstruktiv-
jė un konstruktivajė moštė →
GUSTAV NETZGER, DAVID MEDALLA.
Šis moštėm moštėja vėd vėdėl,
kėtėju auturėl.

18. GEORGE RICKEY šija un tūa moštėm,
šit an teoritė - konstruktivėma un kėtėm
kėm moštė šija no vėrtėm metėkė ele-
mentėm, kas un univėrsitėtėm pėl-
lėm vėrtėm šėm vėrtėm vėrtėm vėrtėm
vėdė.

Šis vėrtėm konstruktivėtė kėtėm
offertu, vėrtėm pėrtėm patė kėtėm.
Kėtėm šėm vėrtėm vėrtėm šit vėrtėm
pėrtė, kėtėm šit atvėrtėm no
citurėm. Rickey atvėrtėm no lėlė
šėm vėrtėm kėtėm vėrtėm, un vė-
rtėm vėrtėm vėrtėm - lėdėm vėrtėm
kėtėm vėrtėm an šit kėtėm vėrtėm.
Šit vėrtėm vėrtėm vėrtėm vėrtėm
vėrtėm vėrtėm vėrtėm, kas vėrtėm vėrtėm
vėrtėm no vėrtėm vėrtėm vėrtėm
šit un juos vėrtėm vėrtėm.
→ vėrtėm moštėm un citā vėrtėm
→ pėrtėm vėrtėm moštėm.

Šit vėrtėm šija vėrtėm un to, lė
moštėm elementė, vėrtėm vėrtėm vėrtėm
elegantu vėrtėm un vėrtėm kėtėm
vėrtėm. Šit vėrtėm vėrtėm vėrtėm
dafas vėrtėm vėrtėm, šit to patė
vėrtėm, kas to opėrė an vėrtėm
dafas vėrtėm vėrtėm, vėrtėm vėrtėm

19) spēju un bērni kustības noverte.
Ar vikne Eiropas un Dienvidamerikas
mākslinieku, kas pēc 1944. gadējumi
mofly.

4) GAISMAS KINĒTIKA

gaismas kinētika no kustības un
gaismas savienojums ir atkarīgs no
no tām avotiem, no gaismas caur
lēnzēm, fotografijas un filmas caur
nāvētāņu projekcijām. Šo tēmu avotu
Turināšanās notika ap 1920. g. un
sīdrot vēlāk ap 1950. g. atklāja
gaismas kinētikā, mākslā, kas
metodiski izmantoti - kustības gaismas
efektus.

Krišas ēģeles, sauktas arī
gaismu glezniecības ēģeles no 11. g.
Šo veido priekšēji ģenēlais
Leruitu mācītājs un medemotiski
LOIS BERTRAND CASTEL (1888. - 1977.)
konstruēja pirmo šādu veidu instrumentu
Horacio Topar "mēmas mākslas" radīja
- "Clavier optique"
Jautājumi par spiedienu impulsu
uz mēlītiem, kas var būt šādi

20) sistēmu. Vienlaicīgi caurpridzot
krāsu lentes dabāda krāsoji kļūst
redzami.

SKRIBINA klaviers citā Am-
fonijas a partitūra "Prometejs"
šis instruments uz ekrāna projekcija
aizvāta krāsas un formas, kas
veidoja krāsu nāves veidoja
skatu modulācijām.
1. koncerts - "Hujāta" un "Harmonija",
citu veidu šādu rezultātu del sēd-
to ekrāna. Vīnāmvēl daudz vīnāmvēl
mākslinājumus, kā piem. "Ristorija", kas
vēlāra skenoti.

Kas attēcas un filmu to gaismas
kinētikas veidumi.

Ramsbota kronoloģija - 60. g.
Sija izņemti varoņi attēcetes
šādu filmu un gaismas kinētikā.
Ar K. G. Pontus Drellenaps main-
fēds nāve varoņi paralēli
šādu filmu un mākslā.

Tēma joms pirmo bijis
APPIA un E. G. CRAIG, kas ap
180.-85. g. ar elektrotu gaismas
efektu veidošanu sistēmā

⑭ attīstīja dinamismu un tim-
bolismu. Līnām nācās vānu
olīvasenājs ^{Severēns} sciēnās ^{van} drama-
turgisms gaismas efektu un kustības
aizstāt.

LOIE FULLER serpentinā
dejas, un kuru projekcija gaismā.

• DJAGILEVA krāsu balets.

• ROLF DE MARE zviedru balets
ūtmēja gaismas viet. attīst.

Bet gaismas kinētikā to jauno
mākslas formu patstāvīgu nodarī
pētnieki izdevās domāt THOMAS
WILFRED.

• 1919. viņi soka šoviet savu pirmo
gaismas kinētisk. instrumentu, ko
sauca "Clavilux" un kļūst
to komponējot instrumentu klusu,
vissā mēriņā.

Clavilux sastāvēja no liela kla-
viera (Tastatūra / traustiņ) un noteica
pašu par 5 reģistriem, kas kontrolēja
krāsas.

A. B. KLEIN - vācu kinorežisors,
un eksperimentāli instrumenti, ar teoretisku.

⑮ Totoks gaismas ut. attīstīja vesels
dozēdas baukauna gaismas arietas.
Ludwig Hirschfeld-Mack un
Kurt Schwedfeger Josefa
Hertwiga klase → filmas +
dramatiskais accents.

L. Hirschfelds - soka ar gaismas
klavierspēli, nācās jēdrūnības
izpauze → to abstraktos filmos.

K. Švedfegeris - mofinājs savs
"Reflexus" krāsu gaismas spēli"
gaismas avots, krāsu starus
projicēt caur kaitona cilindriem
vānu notēns lēnās uz ekrāna.
Kādas refleksija un vānu krāsu
mākslas. Vēlām viņi mofinēt ar
abstraktas un figurālas formas ar
tā metodi radīt.

Tāsa, kā gaismas kinēt. uz
50. g. FRANK MALINA - Parre -

"Lumidyne" - vācu māksla sistēma
ar elektromehāniku, optiku, priek-
kams "Cēlī Telpā" - 64. g.

NINO CALDO - māksla tā sistēma

23. Konstruēja 75 rauc. gaismas mērus, līd. dimensijas, pamatojās vienā = mēra kustība, stilas korekcijas un arhitektoniskās jēgas notikums.

ABRAHAM PALATNIK - irane "Kinematiskie aparāti". Sadarījis minētās 2-dimensionālas kompozīcijas, 75 daļiņi & mēra paliek glāznīcī, & filmu mēro.

NICOLA SCHÖFFER - gleznotājs. Teleskaitas, tehnoloģisk. sekas. Darīs Šofera darīs 3-dimensiju telpas veidē un 2-dimensiju kistu vietas modulācija, vieta ar otru veidē: šofēra gaismas unētikas komfūndcijas, ar integrētu eksponē, kas krosu reflektus, ēnas un kustības varēja izveidot rotācijas skulptūras. Šāds darbs 16 tēdā, mānvarf-konstrukts, pastov. Tīra kā savādotējs lokāli atsevišķu estētisko ideju nodrošinotāns. ^{mākslas} • Luminokriti, noē, ^{skulptūras} efekti → mēri. Schöffer domoj, kā gaismas kriet. paaudē bijā simtomāts.

Gaismas unētikas diferencija:

- 1) iluminētā objekti;
- 2) pašapgaismes obj.

Pu gaismas unētik. pārtācijā var pārtālit. Diseldorfas grupu ZERO - Heinz Mack, Edigeitner, Kees, Otto Pöhl, Günter Rambow, Veeder, Kermann, Geppert, Adolf Rother.

Heinz Mack gaisma ir estētiska kategorija. Špārī par mākslīgo gaismu un interesējās tādēļ, ka ar to varēja manipulēt. Mack gūbeja 199. tautā lietas, kuru tēl. pārtā-dēšanas veids jūtu ^{skulptūras} unētikā, 70. g. gaisma + kustība.

59. g. unētikas veidējā: "Tīra"

kustība reposit. rofēru un mēra relativitāti. Ja ir vietas unētikā, vietas unētikā, šofēra, vitalitāte, metafizika... Gaismas reljefs, kurī pati gaisma ir vieta kļūst par mediju, kustība špārī gaismas unētikā pārtā-tīru, materiālu unētikā un tonalitāti, tēl. unētikā un pīrtīti.

bezpreciznetiskā forma un vārds,
ierīājams realitātē, un var embarvā-
ciju un slepto traistumu mēs
šodien mīlam. "

OTTO PIENE → ^{veidu} divu celšu, gaismas
falešu
1) gaismas falešu es demonstrācija,
2) falešu un patērīgām, to nei kontro-
lijāmām projekcijām. Pēc tam
neprofesori tās radīta atvērta
gaismas transformācija ar nūmālu
enerģijas pateriju. Pēc ar savām
šodien ar gaismas akcijām šodien
ar priekš iekšējā un ārējā
telpām, es ar pē savas gaismas
vērt. gaismas amortizācijas, ko oīc
defens telpā.

GÜNTER ar gaismas īpatnības
Pīne defens :

gaisma var būt kā efekts, kas
produkcijas, bet ar pati tīri il-
mantāto mākslā. Tā var būt
diņas formā - vai saules gaismas
uzgums, elektriskā gaismas, pāi-
stāvēt redzamo vai tīrīt gaismas.

Tā var parādīties pati savā repā-
hauktībā vai ar izpausties pa-
hiv un aktīvo pievienēto pāaugumā.
Iespējamo gaismas efektu pamat-
stāvēlu izveidējums: reflektēšana,
deģiāna, cietošana, fosforēšana,
fluorenece, projekcija, audzēšana,
ko ar dažādas kombinācijas stāp
diņas un trīdēmenņu daļiņām
un environmentu.

OTTO PIENE „Galtā ēnas” (66.)
Viņš noslēdza savu dalību ar
→ visas 3 pamatvalītes, gaismas-
enerģitāte, ekspansio un
stāvēt šodienā in amantā-
jamā mākslā.

GÜNTER VECKER → gaismas
un du augšana, viņa naglurel-
fija. Viņi ^{panāk} ~~projektā~~ gaismas integrā-
ciju savā objektā, un unajfalta
strukturā ar gaismas pāauguma
pāstāvēt ar šodienā. Caur
to rodas brīva arfikulēta gaismas
telpa, kas galto savas modulācijas

sniedis spirtuālu pārdrošuma lauku.
 Vins rastijs: "fūa, gaismas
 augšana, vējš, uzturējo-veidolo
 atkārtotums, ~~tuvojās~~ gija
 pētījums, palikot pat pē
 seim".

ZERO grupas mērogi

"Vins figurālā redukcija un
 koncentrācija un ~~redūcija~~ ~~trās~~
~~krāsas~~ un dinamiskā gaismas
 svārstības telpā."

ZERO pēdē vīnē demonstrāciju
 un arhitektūras projektu, kam
 starpa nosme vīnē. mēroks attēls.

Wicks → sakāves projekti, ar gaismas
 demonstrācijām

Pines → gaisa konstruējas

Veekers → jūras arhitektūra-utopiskie projekti

Veekers tomēr kā vīnē ZERO grupā
 sapņo par tīru svārstību, par
 bezgalību un Immaterialitāt
 ar gaismas un kustības palīdzību.

HERMANN GODEFERT, tālā Juvē
 ZERO, sēdētā savā skulptūrā
 darbu pē gaismas izpētīšan-
 izmeklēšan ispejām. (exploratīven)?
 Vins objektus var parādot
 Frik Unger citātam: "Frik
 spoguļi reflektē to, kas šeit faktiski
 palūst i, proti gaismā, ne kā
 gaismā."

Tādā reflektorā, kā darbu
 "Gaismas veltis" kā pamatvīnē.
 "Lūca ir sistēma, kas reflektē
 gaismu starp metāla virsmi
 un tū imontētām kustīgām
 vīnām ~~to~~. Ši sistēma ir tē pro-
 gramēta, ka gaismas revar
 izpētīt irakstītā, optiskā resul-
 tāta parādīti. Aplūkojot
 vīnīna vīnā, tādējādi pat
 producējot individuālu aspeju
 telpu.

Juvē šai koncepcijai, tālā
 tālā no tē rezultātam Adolf
LUTHERS: Gaismā vīnām tē
materialitāte un transpīdētā realitāte.

itās domā tūst par vietas
materiāla atrodotā paraulis
eksistenci. 58. g. šis aptuvena, ka
gaisma un ar to līdz ar to
nākotnes gļerņa pastāv gaisā.
Jāvar apsvērtos darbos un qu-
jeja ietnot neliterāvas gļerņas.
Experimenti un noveda 1961. pu
tūrijas telpas pielikojuma un
līdz ar to pu praktiskā kome-
terā atmosfēra lietišķas mēto-
des. → Lichtkarnationen -
imierotana, un transparence
pilnīgi bez rējas.

Jā kā ar savas gļerņas in-
formācijas utveres spējas ir ļoti
ierobežota, tad gaisma "trans-
portē milzīgu gļerņas faf-
fju-pāpildu".

Dime izmantotana Luthers
jau 69. g. pārzēma pūreku
un lielām arhitektoniskām i-
kātām, lai ar viņām izmēģinā-
tu vidi veidošos funkcijas.

Gaismas arhitekta Krištiāns
māslis bija novare, kas 60. g.
s. pusē indaija solī un priekš:
KARL GERSTNER strādā ar
pleknglāza lēnām un prizmām,
lai to ar visu struktūras lēnju
sistēmu deformētu ar apgaboju
CHRISTIAN MEGER. Viena spēle
objektī ir jaun telpas utvāras mēlī-
jumi.

Jā jaund telpas, kas rodas no
spoguļkamerām konkrēlīzējam
un kā gotiskā ilūzija, tā
jēkas kā c. ierobežotas dimensija
bez soluma un beigām.

67. g. savas "Zoom - spoguļ-
konstrukcijas" veģerā attīstīja
tālāk spoguļkameru konceptu
caur reāles kustīgas ievadīšanu.
"Zoom" konstrukcijas sastāv no
ferrislas gaisma reflektējošas,
ar metālu došņomas metāla
plātes, kurām kustoties, struktūras

var pārdrošus pārstādīt un sav
atbilstošā veidā un samērā
īpaši efektus, kā arī pat izvērtēt.

Šis gā spējas gaismu mākslā
pamatojums pastāv ne vien
environmentālās gaismas spē-
jas konstruējot, bet gā ar
vratīvu relāciju radotā
starp gaismu un matēriju,
kas tiek provocēta ar to
un utveres reakciju.

VIDES MĀKSLA

II. Seksas - rezultāts (2. daļa)

30. 1970. g. Londonas "Kinētiskās"
izstādes laikā sabiedrības vārds
grūtības kinētiskās utveres
pēcērtības aplūkojot.

Vadošo teorētiku kā Jack
Burnham aprēķināja to kā
"unregenerated art".

Daudz mērķu atteicas no
grupu darbu, dot materiālu
vai ideoloģiskiem iemesliem, pa-
labu individuālajai kārtībai.
Seksas unēt. mākslā attīstījās
kontestā ar šā perspektīvu -
environmentu un matēriju
līdzdalību.

Jēdus environmentu pārdro-
šās 1965. kā jauna mākslā-
ciskā attēlojuma forma, ar

savām, jaunām dimensijām,
un liels rausturpārīšu spēks.
Un šo parāda loks un mati-
tājs līdzdalība → svarīgas problē-
mas mākslas sēnā un viņi
sagatavoja ceļu ~~jauno attiecī-~~
~~gā~~ un pilnīgi jaunām attī-
cīšanās stadijām estētisko objektu, ~~un~~
māksliniecisku un sociālo. No šo
abū aspektu apvienotības, kā
environment un jaunajam attī-
cejam aplūkošanai, inētiskos
mākslas tūk no jauna pū-
drietas dialogā ar citiem
60. g. mākslas attīstības proce-
simo

Kū. mākslas izmēģinājums...?

populāras tēmas, ko nereti
tāmi mākslinieki izvērtē, iz-
druš un ar inēt. mākslas palīdzību
veicja ideālistiskā rematāmas māks-
liskās izpausmes veidus. Kāpēc
tā nodar pū hepenācijā, arhitek-

konceptu un statiskā en-
vironmenta

tu svarīgi norādīti, ka inēt.
māks. savas attīstības norise rūp-
tām definīcijām lomas ir konceptuā-
lais impulsi inētiskā un teh-
noloģisko progresu

Esot attiecīgam ar zinātņu un
tehnoloģiju inētiskā unrodā ar
pārveidību nosauktu sociālo sfēru,
caurītam pēpārījumi pulkā,
fūtikā ar pastāvīgu vidē inēt.
cījas izmaiņām, starp citu, inētiskā
mākslinieciskā aktīvā informatīvo
diverģēnci

Estētiskā jomā lūk vadīta
gluži jauna redzēja starp māks-
mas darbu un sociālo. Tas
noveda pū secam, ka mākslas
laudeja materialo nosauktas, tas
tās inētiskā inētiskā
inētiskā inētiskā
inētiskā inētiskā

Atājs, unam jāatitāj pasīvo
receptīvu / Rezipiēnti spēsi un
pasīvam jāatī aktīvi un reaktīvi
nodarīnātān.

Pāņja no sugēstējosa kurtīsa
un reālu kurtīsa, no reālīsa
gaitīsa vārtīsa, un tīsa mī
gaitīsa vārtīsa, un pāņja no
~~pasīvas~~ iluzionīstīsa enīronmen-
ta un līstīsa vīdī un no
apmeklētāja kontemplatīva (aplo-
nojošā) iturīsa, un aktīvu
fīzīvu un gaitīvu līstīvu,
kas ved un mīnīvu aktu.

Itīdīc atīstīsa starp
aktīvu tēstīvu un mīnīvu en-
vīronmentu vāda spēsi
starp dīferencētīvu pasīvu un
plonīsaos spēsi un mīnīvu
enīronmentu, kas ī vīstī un
receptīvu aktīvu līstīvu ī-
vārtītajā vīdī problomā.

Itīnīstīsa enīronmentu spēsi
ī spēsi vīstīsa īstī dīgrām
dīmensījām, ī vīstīsa mīnīvu
fāntāzījā.

Enīronmentālā mīca caur spēsi
īstī vīstītajā reaktīvīstī ī-
stī mī jaunus spēsi kurtīsa un
tēstīsa spēsi, spēsi vīdī nepā-
travītu īstī.

Itīdīc enīronmentālā
mīca spēsi īstī un vīstīvu
īstī pāņja spēsi īstī
spēsi dīmensījām un tēstī-
sa spēsi, kas spēsi spēsi.

Itīdīc īstī tēstī-
gīvu spēsi tendēce īstī-
jās mīca, dīstī, īstī,
īstī konstruktīvu, spēsi

Itīdīc.
Itīdīc spēsi spēsi īstī-
jām mīca un arīstīsa
konstruktīvu.

No sejonas komaidrojas, ka ir kvalitatīva augšana, pastiprinātā mākslīgā un telpas izveidošana - referē izstrādes koncepta sekas attīstot mākslīgo telpu attēlojuma mākslīgā diplomāt. Piem., sp. arh. un vit. māksl. izveidošana tas redzamā pēdējo gadu environmentālo māksl.

Jauka laika multimedia - mākslīgā salīdzinot ar Jaska mākslīgo izpausmes formām, kas bija mērķētas uz iluzionāriem efektiem, redz. izveidošana, ka modernā environmentālā māksl. ne tikai kārtina attēlojuma jēgas un jo tam lielu daļu dabisko un mākslīgo elementu, kas ir precīzā izpausmē, taču interpretācijā, veidojot citā māksl., ko tēti, galē, deģa un mūsdiā, izpausmes formas. Caur to tās funkciju un praktiskā radā

jaunas māksl. tipus, kas fovei un daudzpusīgu telpas konceptu.

Ir izveidošana, ka tās telpas un telpas pārveidošana gluži tā, veido izveidošana tās izveidošana pēdējo telpas māksl. Si atveidošana konkrētā tēti:

1) environmentālā māksl. ko sociālā telpas māksl. daudzos veidos dzīves situāciju aspektos, veidošana komunikatīvā tēti.

2) šāds environmentāls ir absolūti reāls, jo tas ir ko mākslīgā izveidota telpas, eksistē 3-dimensiālonā izveidota un nav iluzionāls.

3) šāda telpa ir komunikatīvā cilvēka tās tās tās var nolikt jūva sastāpšana un politiskā tēti.

Lielā atveidā no izveidota godā māksl. apveidota tās, ko

environments attēlo reāli
konceptuālo mākslinieku
jūma uzskatu, kas ietver
kritiku un kritisku, estētisku
vai ideoloģisku spriedumu.

Environments → māks objekti,
nevis māks darbi.

Pat ja environments vēl
jūs tur parstās objektu vai
arānāmentu ar mākslinieku
vērtību, tomēr šis ir normāla
~~historija~~ vienmēr parstās
reālā pasaulē mākslinieku
kopēja atmosfēra.

2. KINĒTIKA UN ARHITEKTŪRA

Totie kontakti starp arhitek-
tūru experimentālo un skulptūru
parstās parā telpas koncepcijā,
t.i. konkrēti nestabilā struktūrā
un dinamiskos arhitektūras elemen-
tos, kā arī kopējā interesē
par gātni un tās modelēšanu.

Sakarību ^{starp} arhitektūras retenti,
ciktāl kinētika ar savu speciālo
problēmu apzināšanu starp
tās arhitektūras attēlo, un
starp, ciktāl, piem. Le Kurbija
arhitektūras parādumi varēja
īpašoti un praksīstiski par
telpu un ģeometrisks izmantotam
māksl.

Protams ir ciktāl starp arhitektūras
starp VALTERU GROPIUS
un LASZLO MOHOLY-NAGY ģeo-
metrisks starp, kā arī starp

FRIEDRICH KIESLER un gruppe
Sljz. Cēšā kooperācijā starp
Valteru Gropiju un Nagy
bijas impulsi jaunām idejām,
atvērt visu arhitektūru kā
artikulētā/sadalītā, pāsmānā/
telpas attiecībā.

→ caur to Nagy varēja ievir-
īt apgalvojumu, ka materiāls =
enerģija, tāpat aņcentam
jābūt un ēēloņ attiecībā
un reini uz man.

- Jis pirms izstrādēto
Nagy u dinamisku konstruk-
ciju teorijā spēka sistēmas,
ka māksliniska sensojās
darbo atrodas ar praktisku
demonstrāciju.
- Līdzīgi ar Fr. Kiesleru.
- Ar amerikāņu scenā + palieņ

savstarpēja ietekme starp li-
netisku māksli un arhitektūru,
kustība, ko virpina aizvērta
FRANK LLOYD WRIGHT un
BUCKMINSTER FULLER (ar LOUIS
KAHN).

Virpina BUCKMINSTER FULLER
un viņa draugi MARSHALL
MCLUHAN un EDWARD HALL
imiteja, 60. g., lēda tam arī
nāvēsvoja tehnoloģijas ietekmē
uz māksli.

Experimenti veinti ar Fran-
cijā, kinētiskās jēdzoni un
arhitektūru rovert lēda attiec-
jām.

Pirmāis bija CLAUDE PARENT,
viņi vadīja "Sljz" funkciju
arhitektūru un 1970. g. kopā ar
FRANCOIS u.c. projektā Venēcijā
35. Biennāles franču paviljona
projektu.

"Slova funkcionāli" savas lomas un manifestā viņi izrunāja 10 mēru "piedāvotāji, pārdāvotāji" arhitektūrai, sprieguma arhitektūrai, kas provocē cilvēkus jaunām impulsām, un pārdāvotāji asūvēt un iedrošināt cilvēka konverģijas un garšo parunitāti.

Turpmākais ir tradīcijas pārstāvis ir ANDRE WOGENSKY kurš nāk no Le Corbusier skolas, un ~~ir~~ pārstāvis arhitektūras teorijai. Pēc viņa domām arhitektūras uzdevums, no daudzām patāstām 'telpas' ipašībām nodot orientāciju, kā arī cilvēkiem, lai caur to iestātos daudzas dimensijas sociālo telpu. MARTA PAN - pārstāv to pašu koncepciju.

YONA FRIEDMAN → savas celtnes un telpas, tālu virgājis savas mobilas arhitektūras dinamiskajos procesos. Pēc tam neitralitāte un estētisko efektu modernajā arhitektūrā, bet gan meklētās metodiski-sinātišķas pamatā.
1957. viņa attīstīta teorija, kas grūb pāriet pilsētas planētāja atkarību no citām arhitektūras nodomām.

Jauno jēdumu ieviešana - kā mobilo arhitektūru, telpisko pilsētas planētāņa atkarība no modernās tehniskās pilsētājuma, kas atstājās uz nosauktā pilsētas iedzīvotāju infrastruktūru, un augstākās mērķu brīvās celtnes.

Atsevišķā daļa veltā - vienību darbs, caur to rodas arhitektūras demokrātizācija, kas iedzīvotājiem

jom izveido pastorga sava
 darbu la lētānān formā.
 Jm konceptam ir tējas
paralēl ar tēdēnān avān-
garda mrlu, kas ļauj stratēģija
 tēsi pādalītis mrlas procesā.
 Vēlācīgi → tēsi tē ideju vīte me
 on vīnānīku orientēto mrlu, pē
 kam konkrēti rezultāti pē ko-
 perācijas ar eksperimentel grū-
 jom arhitektom, teorētīkōm kā
MICHAEL RAGON un mrlinēkōn
 kīnēlīkōm - vīgnēlīkōm kā
 Nicolas Schöffer, GIAP -
 • Kā kustība ar gaisma mo-
 dernā arhitektūras meklējumos
 n vīnēnī svarīgu vīto vīde,
 izveidē. Jom STURM gruppe un
PAUL SCHEERBART vī arh.
LE CORBUSIER un BRUNO TAUT - stīdā
 parīfom 1919. g. izīdē. tīca
 vīte mē lēdā ar on modernāfien

gaismas vīnēlīkōm.

- Jēdēnān arhitektūros apvīno
 arhitektūras mrlinēkus FRIEDRICH
JANKT FLORIAN, lē ar modernām
 lēdēlēm kā projektētōis lēzērs-
 hologramma radītō auzōn vīsejo
 tēlprīkūm.
- Prēmāfīkā tēlas arhitektūras
 jomā vāc arhitektam FREI OTTO
 1958.-61. g. veicā tēlonis mēfīkō-
 jumus sējo vīnēnē. līnē
 "karājōsān struktūras"
 lēdēgā vīdā → ar amērīkō dē-
 vōfōrān Bauhausā mēitān
Herberts BAYER un HANS WALTER-
MÜLLER.
- Kopē 1963. eksperimentē Hans-
 Walters - Mülleris vīnēnē meklēju-
 mu ar pēpūfāmām tēlas vīnēfom,
 ko vīnē sēstīdā ar estām kīnē-
 fīkām aktivitātēm kā sōnān
 projekcijas vā sīkēfīkē mēfīkē.

- Ledkās tam Millers konstruē gaisma krētas mašīnas, ko viņš par "M Mašīnu" sauca un kuras spējas izmantoja dažādām dimensijām.

- Viņas lielākais panākums → 1970. aufblasbare (pūšamā, ~~izflokā?~~) fektū Saint Paul de Venne.

800 kvadrātmetru uotv, tikai 600 kg - svars, relatīvi viegli transportējams, 2-4 st. uzceļams. Telpas pūšamā → 15 min. (Vielmateriāls, viegli izmantojams projekcijām, iestelpā, visleicīgā interesantā, elektroforu ierīkošanas formācijās, kas neeksponējas ārējā telpā.)

Utopiski-fantastiskās arhitektūras mācību.

Arhitekti: DAHINDEN, SOLERI, HAUSER-MANN ARCHIGRAMM-grupa, ar savām konkrētām koncepcijām.

- Līdzsvarot un jaunu veidņu nepieciešamībai pilsētplānošanas virzienā jau ilgi bija pieprasījums pēc 50.-60.g. pilsētveidības un patveidības amerikāņu abstraktā ekspresionisti, pārcelšanās procesā ar patē moksli.

Vispārums jau JACKSON POLLOCK un BARNET NEWMAN ieviešana ar viņiem: būvī ekspresīvā un tīri ģeometriskā glezniecība.

Pollockam - sevīstā krātu izmēģināšana, plēvi.

NEWMANM - ģeometriskas krātu abstrahcijas, dimensionāla glezniecība, izmēģināšana, šī glezniecības koncepti sentīri glezniecības monumentālā darbā.

Japāņu stils obelisks (63.-67.) - arhitektoniskais modelis sinagogai dekonstruktīvi.

• Jā amerikāņu abstrakcionisma
kustība bija avots dažādām
tendencēm: Minimal-Art, Op-Art.
1967. - izstāšanās gadi kubi-
kai, ko pārstāvēja Jae tīnai
oparti, bet arī pilnu mobilti
no George RICKEY, kā gaismas-
rīstīkās defektu projekcijas no
FORREST MYERS.

• Līdzīga attīstība Eiropā.
Pauzes ESPACE-grupa un citiem,
JEAN DEWASNE un EDGAR PILLET
uzņēma glezniecības un reljefa
mēģinājumus ar arhitektoniskām
līdzsvarotības iespējām. ^{izstrādājis} 69./76.
šie projekti tika realizēti arhitek-
toļiskās telpās.

DEWASNE krosu kompozīcijas
ir kā aktīvi komunikācijas in-
strumenti priekš aplūkojamā
koncepta.

Izejot no šīm pamatprincipiem -
krāsai kā komunikācijas orgānam
un kustībai lotoja VICTOR
VASARELY, kura mācība tika
pēc funkcionāla telpas pielie-
tojumā.

- 1954. keramikas plāksnes ar optiskām
kustības efektu 100 gm x 60 gm
- Alūminija elementi Karakasas
universitātē
- 1970. pirmoreiz realizēja plāksņu
krāsas integrāciju ~~to~~ Grenobles
stac. lauk.

LUIS TOMASELLO → eksperimenti
dažādos veidos pilsētās ar
mobiļām bromoplastiskām gaismas
telpām. Viņš konstruēja plastisku
reljefa fasādžu sērijas ar savām
krievu elementāriem, kas ar augstām
intensitāti reflektēja citā
deģi vai mūsdiaga gaismas.